

Pokračování z protější strany

Jak se to projevilo?

Skoro každé ráno se tu potkávám na kafičku s dalšími zaměstnanci a některými rekreačními hráči. Dohodli jsme se, že se nebudeme bavit o nemocech nebo o válce, a tak si povídáme o tenisu. V červnu a červenci jsme pořád rozebírali, co v té Paříži a Londýně zase předvedly ty naše holky.

Zaujalo vás například, že obě dámy zazářily na svém nejméně oblíbeném povrchu?

Ano, ale aspoň se hezky ukázalo, že děti u nás vyrůstají za rozličných podmínek, musí si zvyknout na hraní na antuce, na betonu, venku, v nafukovačce, v horku i chladu. Navíc si myslím, že jim pomáhá naše určitá tenisová mazanost. Zkrátka si umějí poradit.

V čem je podle vás největší kouzlo ČLTK?

Jsmo v republice výjimečný klub vzhledem k výjimečnému rozpětí v jediném areálu. Máme tu asi dvě stě rekreačních hráčů, rodiny s dětmi, rozsáhlou školičku plus babytenis. Jinde se zaměřují na jednu nebo dvě oblasti. My si to můžeme dovolit, protože se nám po povodních podařilo vybudovat dalších sedm kurtů a hřiště na kondiční přípravu v části ostrova za Negrelliho viaduktem. Třeba taky tam vyrostla Markéta Vondroušová. Jenže nedávno se objevil problém.

Jaký?

Zhruba před půlrokem jsme se dozvěděli, že v rámci projektu budoucího rozvoje ostrova Štvanice se počítá se zrušením toho, co jsme postavili. Naprosto nás to šokovalo.

Mysleli jsme si, že jsme hájení. Že na pozemcích města úspěšně provozujeme společensky prospěšnou činnost. Jenže najednou nám chce někdo sebrat půlku kurtů, což se rovná skoro likvidaci.

Proč?

Museli bychom spoustě závodních i rekreačních tenistů oznámit, že u nás končí. Práci by ztratili trenéři, kteří jsou u nás zaměstnaní. My přitom podporujeme rozmanitost ostrova. Zeleně, pikniky, sport, kulturu. Zkoušeli jsme se s předkladateli studie sejít na jednání, které do své pracovní svola přimátoř Svoboda. Jenže dotyční pánové na ni bez omluvy nedorazili.

Aha. Co dál?

Podivili jsme se a odešli s nepořízenou. Objednal jsem se u starosty Čižinského z Prahy 7, kde jsem zjistil další jobovku. Chystá se zákaz vjezdu motorových vozidel na celý ostrov. Zastupitel, který má věc na starosti, nám jednoduše sdělil, že dostaneme pár karet pro naše zaměstnance, ale veřejnost k nám musí dorazit výhradně hromadnou dopravou.

Jak zásadní je to problém?

Další likvidační prvek. Jak potáhne maminka tramvají pětileté dítě, případně ještě s jeho menším sourozencem, do tenisové školičky? Přitom nám stačí, když auta projedou po asfaltové silnici na parkoviště u klubu. Nepodporujeme neukázněné stání na trávnících, ničení zeleně za nově postavenou lávkou. Chceme být konstruktivní. Jenže nikdo se s námi nebaví. Ani na slušné e-maily nám nikdo neodpovídá, což považuju za krajní nezdvořilost. Jako bychom byli pövl.

Sampionka Vondroušová Ze Štvanice se dlouholetá členka I. ČLTK probila až k letošnímu senzačnímu wimbledonskému titulu.
Foto: ČTK a Profimedia

Takže ten váš slavný rok nakonec není úplně idylický, což?

Co zažíváme v poslední době, ty úspěchy naprosto znehodnocuje. Přitom se k našemu klubu váže tolik úžasných příběhů.

Pamatujete si na chvíli, kdy se tu poprvé objevila malá slečna Vondroušová?

Ano! V sedmi letech přijela s dědečkem na turnaj babytenisu, v němž hraji hoši a dívky dohromady. Navědomou příběh můj kamarád Pavel Huška, který zastupoval firmu dovážející míče, a povídá: „Hele, běžte se podívat do haly na jednu levorukou holčičku, která trochu vypadá jako malá Martina Navrátilová. Je strašně šikovná!“

Měl pravdu?

Měl. Hned nás zaujala, údery měla krásně naučené, s nakrátko ostříha-

nými vlasy vypadala trochu jako kluk. Dohodli jsme spolupráci s jejím sokolovským oddílem. Posílali jsme jim šedesát tisíc korun jako příspěvek na trénink Maky a několika dalších nadějných dětí.

Jak se její vztah k ČLTK vyvíjel?

Nepravidelně k nám dojížděla s dědou, nejčastěji na víkendy. Později za nás nastupovala v žákovské kategorii a asi v patnácti letech se sem přestěhovala. Zpočátku bydlela v bývalé šatně, kterou jsme předělali na bytovnu s palandami. Později si pronajala byt.

O čem to svědčí?

O její mimořádné samostatnosti. Musela si například sama nakupovat jídlo, protože nemohla utráčet za obědy a večere v restauraci. Projevila velikou tíživost. Měla kliku na trenéry - nejprve paní Zemanovou, pak Jirku Hřebce, se kterým si obrovsky porozuměla. Ještě dneska si k němu jde pro radu nebo si s ním zahraje na kurtu. Vyrostla a dospěla nám z ní před očima zralá žena a šampionka.

Bývalý člen ČLTK, vášnivý tenisový fanoušek a básník Michal Horáček na US Open mluvil o proletářské storičce dívky ze skromných poměrů.

Jo, já jen úplně nesouhlasím s tím, že tenis je sportem pro bohaté. Ta buržoazní pověst k němu už nepasuje. Jakmile se dítě u nás začne jevit jako talentované, má veškerou péči v národních tenisových centrech zadarmo nebo dokonce s podporou na cestování po turnajích. Rodiče to samozřejmě stojí nějaké peníze, ale hlavně čas. Ohromnou porci času. Nicméně s podporou od svazu a Národní sportovní agentu-

ry může i kluk nebo děvče z chudší rodiny prorazit do špičky.

Ale Vondroušová i Muchová se po průlomu na WTA Tour musejí vyplácet z kontroverzních smluv se sponzory, ne?

Jistě. Pro rozjezd profesionální kariéry se někdy hodí přidaná finanční podpora. Někdy se může zdát, že takzvané zadlužení je jedinou cestou. Riziko každopádně nesou obě strany. Pakliže tenista třeba ze zdravotních důvodů zanechá vrcholového sportu a razítkuje dopisy na poště, tak peníze investované do tenisu sponzorovi vracet nemusí.

Povězte mi ještě něco o poetice Štvanice, o vlcích projíždějících za starým centrkurtem, na něž vzpomínala řada legend.

Před sedmdesáti lety jsem sem přijel v kočárku, protože maminka tady hrála druhou ligu. Pamatuju si starý areál se vším všudy. Začínali jsme tenkrát s dřevěnou páčičkou a pinkáním o dřevěný plot. Jako žák jsem sbíral míčky Javorskému, Kordovi, Pietrangelimu, Santanovi, Gisbertovi. Kdysi sem na mezinárodní mistrovství Československa jezdili borci jako Laver nebo Fraser. Moc dobře si vybavuju, jak mě tu pocítil povýšením.

Jakým?

Dostal jsem na starost ukazatel skóre, který ještě nebyl elektronický. Musel jsem ručně otáčet tabulky s čísly. Lezl jsem k němu po žebříku a připadal si jako ta nejdůležitější osoba na stadionu. Trnul jsem, abych neudělal chybu. Většina mých dětských vzpomínek se váže ke Štvanici, ke spoustě her a zážitků. O to víc mě trápí představa, že by nás teď někdo zrušil.

INZERCE

DOPRAVA ZDARMA

CENA PO SLEVĚ
2 500,-
původní cena: 5 082,-

Nepál Exclusive Indie
140 x 70 cm

Jednoduchý design.
Novozélandská vlna

CENA PO SLEVĚ
11 900,-
původní cena: 16 925,-

Kazák Pákistán
183 x 124 cm

Velmi oblíbený koberec s kavkazskými geometrickými vzory. Dlouhá životnost

Objevte krásu ručně vázaných kobereců.
Navštivte naši prodejnu v Praze!

PRÁVĚ STARTUJÍ SENZAČNÍ SLEVY V CARPETERII

-20%

CENA PO SLEVĚ
15 900,-
původní cena: 22 990,-

Bukhara Exclusive Pákistán
cca. 200 x 140 cm

Koberec z vysoce kvalitní, ručně předené vlny s hedvábným leskem

CENY SNÍŽENÉ NA MINIMUM!

www.carpeteria.cz

CENA PO SLEVĚ
25 900,-
původní cena: 41 800,-

Bachtari Super Írán
305 x 215 cm

Velmi oblíbený tradiční koberec. Vysoce kvalitní s životností 70-100 let

CENA PO SLEVĚ
8 900,-
původní cena: 13 800,-

Nepál Original Exclusive
300 x 80 cm

Vyrobeno z vysokohorské himálájské vlny

CENA PO SLEVĚ
9 900,-
původní cena: 17 908,-

Šiva Nepál Royal
200 x 200 cm

Kulatý jednobarevný koberec z himálájské vlny.

CENA PO SLEVĚ
3 900,-
původní cena: 6 324,-

Structural Kelim Indie
240 x 150 cm

Moderní tkaný koberec ze 100% ovčí vlny

Garantujeme vám největší výběr a nejlepší ceny!

Nabídka platí od 2.11. do 22.11.2023 nebo do vyprodání zásob. Chyby v tisku vyhrazeny

carpeteria

info@carpeteria.cz
www.carpeteria.cz
+420 244 400 909

Nádražní 76 150 00 Praha - Smíchov
Zastávka tramvaje a autobusu "Na Knížecí"

↕ Smíchovské nádraží ↕ Na Knížecí ↕ Anděl

Po - So: 10:00 - 19:00 h.
Ne: 11:00 - 17:00 h.